

Maliye Danıştay'a Hukuk Dersi mi Veriyor'

HÜRSES

Milyonlarca kişi, 6111 sayılı Torba Kanun kapsamında vergi ve sigorta borcunu yapılandırdı. Yapılandırılan vergi borçlarının azımsanamayacak bir kısmı da ihtilafiydi (dava aşamasındaydı).

Vergi idaresi, ihtilafı bu borçların yapılandırılabilmesi için, öncelikle mükelleflerden açtıkları davalardan feragat etmelerini (vazgeçmelerini) istedi. Kanun'un ilgili hükmünde de açıkça belirtildiği üzere, mükellefler, davadan feragat ettiğinde temyiz ve karar düzeltme gibi kanun yollarına da başvurmayacaklardı (6111 sayılı Kanun md. 3/10). Buraya kadar herşey açık.

Şimdilerde mahkemeler, feragat edilen davalarda birer birer karar veriyor. Mesele de bu noktada, mahkemelerin ve özellikle Danıştay'ın verdiği kararın niteliğinde çatallaşıyor.

Danıştay'ın 6111 sayılı Kanun'dan yararlanılan dava dosyalarına ilişkin kararları çoğunlukla, uyuşmazlık veya temyiz talebi hakkında 'karar verilmesine yer olmadığı' yönünde oluyor.

Maliye ise bu görüşte değil. Danıştay'ın 'bozma' kararı vermesinin ve dosyanın vergi mahkemesine gönderilerek son kararın vergi mahkemesi tarafından verilmesinin daha doğru olduğunu belirtiyor (07.07.2011 tarih ve 2011/6 serino.lu 6111 sayılı Kanun İç Genelgesi). Bir bakıma Danıştay'ın yanlış karar verdiği ima edilerek, adeta Danıştay'a hukuk dersi veriliyor.

Hatta söz konusu İç Genelge ile; Danıştay 'karar verilmesine yer olmadığı' yönünde karar veriyse, bu kararın, ilgili vergi idaresi tarafından karar düzeltme kanun yoluna götürülmesi öngörülüyor.

Bozma mı KVYO mu'

Maliye, bozma yönünde karar verilmesi gerektiği görüşünü 1994 ve 1998 tarihli iki Danıştay kararı ile destekliyor. Oysa benzer olaylarda verilmiş Danıştay'ın daha yakın tarihli kararları, karar verilmesine yer olmadığı (KVYO) yönünde [1].

Diğer taraftan, ilk derece (vergi) mahkemesi kararının bozulması ancak;

- Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

- Hukuka aykırı karar verilmesi,

- Usul hükümlerine uyulmamış olunması hallerinde mümkün olabiliyor (2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu md. 49). Torba Kanun'dan yararlanılması ise bu hallerden hiçbirine girmiyor.

Maliye'nin bu konudaki ısrarının asıl nedeni, daha önce vergi mahkemesinde kaybettiği ve temyiz aşamasına olan davalardan dolayı ödemek durumunda kalabileceği nispi vekalet ücretleri.

Belki konu şu şekilde çözümlenebilir: Danıştay 'temyiz talebi hakkında' karar verilmesine yer olmadığı yönünde karar verir ve dava dosyasını ilk derece vergi mahkemesine gönderir. Böylece son karar vergi mahkemesinden çıkar.

Yasama Organına HukukDersi Yok

Maliye, konu ödemek durumunda kalabileceği nispi vekalet ücreti olduğunda, son derece titiz davranıyor ve adeta hukuk dersi veriyor.

Ancak evrensel hukuk ilkelerine aykırı başka durumlara pek dikkat edildiği söylenemez.

Örneğin, 6111 sayılı Kanun'da davadan feragat dilekçelerinin, mahkemeye değil de idareye verileceği yönünde hüküm var[2]. Oysa vergi idaresi davanın karşı tarafı. Böyle bir düzenlemenin; taraflarına eşitliğini, yargılama hukukunun genel ilkelerini gözettiği söylenebilir mi'

[1] Dn. İDDK'nın 22.10.2009 tarih ve E.2008/1242, K.2009/1891 sayılı Kararı; Dn. İDDK'nın 03.05.2007 tarih ve E.2007/584, K.2007/830 sayılı Kararı; Dn. 4.D.'nin 21.04.2004 tarih ve E.2003/951, K.2004/887 sayılı Kararı; Dn. 9. D.'nin 30.06.2005 tarih ve E.2003/2194, K.2005/1697 sayılı Kararı.

[2] Dn. 11. D.'nin 16.02.2005 tarih ve E.2002/259, K.2005/680 sayılı Kararı'na göre; 'Feragat talebinin geçerli olması için feragat dilekçesinin feragat edilen davanın görüldüğü mahkeme başkanlığına hitaben verilmesi gerekmektedir.'